Ч. 165. Второк 14 (1) серпня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостевах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Угорска реформа виборча. — Недуга султана. — Конституция в Персиї. — З Росиї.

Приготоване угорским правительством предложенє виборчої реформи буде опирати ся, як доносять будапештеньскі дневники, на таких основах: Управненим до права вибору буде кождий угорский горожанин, що покінчив 24 рік житя і уміє читати і писати по угорски. Кождий самостійний торговельник і ремісник буде мати більше голосів як один. Так само буде мати право голосу кождий, хто служив у войску, хоч би не умів читати і писати по угорски. Чи голосованє буде тайне, ще не знати.

Про недугу султана доносять з Константинополя, що султан нездужає вже від 9 літ на нирки. Вже в роцї 1901 покликаний до Константинополя монахійский оператор заявив, що операция була би спізнена. На случай катастрофи наслїдником султана став би 62-лїтний князь Мугаммед Решад, молодший о 2 роки брат Абдул Гамида, від кількох лїт держаний в цїлковитім відокремленю. Має він бути прихильником конституцийного правлїня. Однак не знати, чи ріжні двірскі круги допустили би Решада до обнятя престола. Кандидатом до престола єсть також найстарший син султана 36-лїтний Мугаммед Селїм і любимець султана, наймолодший син 21-лїтний офіцир маринарки Мегмед Бурган ефенді. — Нинїшні телєґрами доносять, що на запитанє дипльоматів в Ільдіз-Кіоску заявлено, що султан має ся лїпше. Стан здоровля султана вже не дає причини до побоювань. Султан полагоджує сам державні справи. Амбасадорам допитуючим ся о здоровлє султана переслано з султаньского двора депешу, в котрій висказано надію, що вскорі султан подякує їм лично.

То що перед недавним часом видавалось неможливим, стало ся: Персия одержала конституцию. Шах-ін-шах, заступник пророка, необмежений володар житя і майна своїх підданих, заявив свому народови, що від тепер допустить єго до спільної управи краєм. Доси були в Персиї побіч писаних, божеских законів, після котрих судили шейк-уль-ісьлям і духовеньство, також закони неписані, звичаєві; від тепер закони буде ухвалювати палата послів, а шах буде їх санкционувати. Нема сумніву, що на рішенє шаха вплинули події в Росиї. Вже перед кількома місяцями розійшла ся чутка, що в Персиї проявив ся сильний рух між населенєм, котре домагало ся політичних прав і реформ і тодї з зачудованєм дізнав ся сьвіт, що на чолї того руху стануло уважане загально за консервативне і загоріле магомеданьске духовеньство. Прийшло до розрухів, тисячі людий глядало охорони в анґлїйскім посольстві і великий везир Аін ед Давлєг мусів уступити. На єго місце прийшов вільнодумнїйший Мушір ед Давлєг і єго впливови треба мабуть приписати то, що шах згодив ся на заведенє конституциї в своїй державі. — Про ту постанову шаха телєґрафують з Парижа: Перский посол в Парижи Мірза Самад Сальтанег одержав від великого везира телєґраму, з вістию, що шах надав свому краєви конституцию. В урядовім оповіщеню каже ся, що шах з печаливости о щастє і добро свого народа постановив візвати єго до співучасти в переведеню конечних реформ. В тій цїли має бути скликана палата представителїв цїлого народа, котра буде складати ся з князїв пануючого дому, членів висшого духовеньства і аристократиї, заступників купецтва, промислу і всїх прочих верств населеня. Всї они будуть вибрані дотичними кругами виборців. Палата буде радити над всїми справами, які дотикають управи краю. Заступники народа будуть мати повну свободу слова. Реґулямін нарад ухвалить палата сама для себе. Протоколи ухвал палати буде шахови предкладати великий везир до санкциї і тодї будуть они опові-

---

3)

ФРОЗА.

(З француского — Кармен Сільви).

(Дальше).

Почувши ті слова перший раз, Фроза підскочила; заткала єму уста і майже втратила притомність. Але він що дня повторяв те саме і она приступала близше него та опустивши з резиґнациєю руки, глядїла спокійно на єго вигаслї очи.

— Але ти до мене вже нїчого не говориш? — питав він єї одного разу.

— Нїчо менї не приходить до голови.

— Так, розуміє ся, коло такого калїки що може тобі прийти до голови? Зате з Бернтом ти вмієш говорити.

— Я єго нїколи не бачу.

— Добре, добре, а щож ти робиш так часто на дворі.

— Нїчого.

— Нїчого? Моя люлька згасла.

Фроза піднеслась і хотїла взяти люльку. Але Матес щіпнув єї в рамя так сильно, що аж сльози їй стали в очах.

— Скажеш, що ти з ним робиш?

— Пусти мене.

— Відповідай менї.

— Пусти мене, або я заберу ея і не верну вже нїколи, розумієш?

Він причепив ся до неї.

— Нї, моя Фрозо, моя Фрозочко! Ти сего не зробиш! Ти мене не покинеш, аби лишити мене в нужді, на милостиню чужих. Нї, Фрозо ти того не зробиш.

Був такий відразливий із своїм бідканєм, що она волїла, аби він бив. Говорив майже крізь сльози:

— Іди, іди! Роби, що хочеш! Говори, до кого тобі подобаєсь, лише мене не покидай!

Она вибігла на двір, і стала над берегом яруги, а горло стискало їй неначеб хотїло удуситись. Але тут було так студено, а пропасть була така глубока! Любов до житя не опускала того молодечого тїла! Она вагала ся зі страху. Але чиж пропасть була гірша від єї домового огнища? Тоді Фрозі прийшло на гадку, що прецї на то все знайде ся ще якась рада і замкнувши кулаки та затиснувши зуби, она почала шукати за тою радою. Однак то не було так легко

Настала відлога і тяжкий та мягкий снїг спадав з дерев і дахів. Таміна шуміла як шалена, а Рен прибрав мутну барву; він виляв на кременисті дороги на долини, а дощ замінив болотисті дороги в стави, вечер затяглоєь на бурю, так що того дня ніч запала о годину скорше.

Парох села Пфеферс сидів у своїй комнаті до роботи і читав. На єго вразистім лици було видко силу та енерґію. Як правдивий душпастир він не страхав ся анї вітру, анї бурі, нї голоду, нї холоду, нї працї, нї утоми. Однак він здивував ся, учувши підчас такої бурі голос свого дзвінка. Не чити було аби в селї хто умирав. А тут війшла якась мала женщина, котрої він в разу не пізнав; лице мала бліде, а з волося капала вода. Парох ждав, коли она відсапне і стане говорити, але она лиш рухала губами і дивилась на него.

— Фрозо! — крикнув він — щож то привело тебе сюди в таку бурливу і темну ніч?

— Я не можу вже довше видержати, я бриджу ся ним! Я бою ся єго! Я хочу забрати ся від него!

— Алеж ти єго так дуже любила і так ревно єго доглядала.

— Так, я любила єго і доглядала.

— І всьо то минуло тепер коли він такий нещасливий?

— Так, всьо.

— Ти не хочеш вже над ним більше милосердити ся і хочеш єго покинути?

— Більше милосердити ся! Так, однак я ще маю милосердє, бо инакше була-б вже давно єго покинула.

— Ну, і щож такого злого він тобі вчинив?

— Нїчо, але я гиджу ся ним, я хочу забрати ся від него.

Парох силкував ся розвязати загадку: відповіди Фрози були такі короткі, що він нїяк не міг зрозуміти. Говорив їй поважно і щиро про присягу і обовязок, про минувшину і вірність, про милосердє і посьвяченє. Він старав ся щоб з єї диких очий потекли сльози. Але він находив лише одну злість і непереможну відразу, лише нетерпеливе відпихане єго рад. Всеж таки промавляючи до єї амбіциї, до єї сильного і добре знаного характеру єму повелось одержати обітцянку, що она доложить

щувані як закони. — Як дальші телеграми доносять, населене приймило проголошене конституциї з великою радостию і всї більші міста на провінциї були ілюміновані.

Чого населене мае сподїватись? — під таким заголовком видав петербурский губернатор Зіновєв відозву, де вичисливши надані царем реформи для Росиї, ось як висказуе ся про наміри правительства на будуче: „Правительство переймило ся спільною волею допомочи в знесеню і зміні після правного порядку перестарілих законів, не відповідаючих цїли. Старий устрій підляг обнові, однак порядок мусить бути удержаний цїлковито під відвічальностию губернаторів. Зарадити в цїлій Росиї недостаткови грунтів, усуненю шахівниць і роздробленю можна лише постепенно і розважно; хотячи залагодити ся з тим скоро, треба би забрати і ограбити всїх властителів землї, але то не вийшло би для нас на добре. Скорше чи пізнїйше треба за те відповісти". Такими і подібними відозвами та комунїкатами російске правительство старае ся привернути до себе довіре населеня. Однак оно удае ся єму зовсїм. Вправдї настав тепер сякий такий спокій, однак революцийне жариво тлїе дальше серед російскої суспільности і прийде до вибуху скорше чи пізнїйше. На чолї непримиримих треба поставити жидів, яких 5 до 6 мілїонів бачить в революциї одинокий спосіб осягненя рівноправности з християньским населенем. Також і иншї народности, злучені насильно під крилом російского орла, добачують поліпшене своеї національної будуччини в наслїдках розвою революциї і тому навіть умірковані живла серед них не перешкаджають розвоеви анархістичних віносин, коли вже прямо не підпомагають єго. Вкінци суспільно-економічні противности, які історично виробили ся по всїй области російскої імперії, а виробили ся не в наслїдок труду і промислу одиниць, а в наслїдок заборчости їх предків, правом сильнїйшого та царскої ласки, яка надавала величезні простори землї своїм заушникам — не заспокоять ся нїякими комунїкатами, анї відозвами. Тож правительство само знае, що остаточного прийде ся єму оперти тільки на повазї оружної сили. І тому Столипин, разом з відозвами до населень, звертае ся і до армії, обіцюючи, що правительство носить ся з думкою скороченя часу служби в піхотї, артилерії і маринарцї та поліпшеня платнї старших підофіцирів. Харчі і умундуроване возьме правительство у власний заряд і обіцюе їх поправити.

Новинки.

Львів, дня 13-го серпня 1906

— Кваліфікацийні іспити. Дирекция ц.к. комісиї іспитової в Самборі оповіщує, що подання о позволене здавания іспиту кваліфікацийного в речинци вересневім 1906 р. належить вносити до комісиї через свою ц. к. раду окружну до 5 вересня 1906. — О днїи розпочатя іспиту повідомить дирекция інтересованих в відповіднїм часї.

— Львівский унїверситет числив в минувшім лїтнім півроцї 3048 слухачів. На правничий виділ учащало 1583 слухачів, на фільософічний 950, на теольогію 389 а на медицину 126. Женщин студиювало 197, з того 66 звичайних слухачок, 112 надзвичайних, а 18 госпітанток. На фармацевтичнім видїлї була 1 женщина. Після віроісповідань було: 1496 римо-кат., 800 греко-кат., 721 мойсеєвого, 10 евангелицкого, 10 безвіроісповідних, а на прочі віроісповіданя припадае остальних 10. З Галичини походить 2905 слухачів, з Росиї 86, з Німеччини 11.

— Дрібні вісти. Утопили ся: в Кракові капраль жандармериї Михайло Гаврилюк, перепливаючи Вислу; в Новім Санчи Щасний Гернод, уч. IV кл. гімн. підчас купели в Дунайци; в Лужанах на Буковинї два братя Бендери, уч. реальної школи підчас купели в Пругї. — Отроїли ся грибами: в Танині під Перемишлем цїла селяньска родина зложена з 7 осіб. Мимо лїкарскої помочи всї померли; в Старих Мамаївцях на Буковинї родина з 5 осіб по з'їдженю грибів на вечерю вимерла в черновецкім шпитали мимо лїкарскої помочи, а спасло ся тільки двое наймолодших дїтий, які підчас вечері спали і не їли грибів. — Страйк слюсарских челядників в Чернївцях закінчив ся угодою. — В копальни вугля в Боа де Касїв коло Шарлероа урвала ся вінда і упала на дно закопу глубокого на 850 м. Погибло 9 робітників.

— Запис на добродїйні цїли. Завіщане б. посла і директора черновецкого краевого шпиталю, бл. п. дра Василя Воляна увійде незабаром в житє. Реальність покійного стійности до 100 тисяч корон, буде продана, а з процентів від добутої суми продажі, що буде становити ненарушимий капітал, утворить ся цїлий ряд стипендий по 300 К. Убігати ся о них будуть могли рускі дїти сироти, що походять родом з повітів Вижниця, Кіцмань, Заставна, Серет і Вашківцї на Буковинї і будуть учащати до шкіл народних, рільничих і промислових. Стипендиї ті повинні допомогти нашому народови особливо до витвореня свого образованого стану промислового через уможливлене дїтворі посїщуваня черновецкої державної школи промислової, в якій учать будівництва, моблевої столярки і торговельности.

— Спеки в Америцї. З Ню-Йорка доносять о страшних спеках панучих в окрузї копальні золота в Калїфорнії. Хто з тих, що шукали золота, здужав видобути ся з того пекла, то оповідав опісля о страшній смерти своїх товаришів, спричиненій невиносимою жарою. В пятницю найдено велике число кістяків і гниючих трупів, над котрими кружили стада хижих птиць. Виратовано богато робітників на пів вбожевольлїих із спраги. Деякі з них в нападї божевіля порозкидали все, з тяжким трудом придбане золото і тепер жалують за утраченими скарбами.

— Як можна пару чобіт без гроший роздобути. В Парижи арештували сими днями директора вандруючої трупи театральної, котрий хитро мудро невеликим коштом прийшов до пари чобіт ошукавши двох шевцїв в однім місточку на провінциї. Інтерес ішов лихо, люди не ходили до театру, каса була пуста, а пан директор не мав чобіт, отже пішов до голови по розум і закликав двох шевцїв і дав собі у кождого зробити пару чобіт. Коли опісля перший швець приніс чоботи, директор спробовав, але казав майстрови, що чобіт з правої ноги єго дуже тисне, нехай єго розібе. Швець взяв чобіт і пішов. Відтак прийшов другий з другою парою. Та й сю спробовав директор але сим разом лївий чобіт єго дуже тиснув і швець забрав єго до розбитя а на другий день мав єго принести і розбити. На другий день зійшли ся случайно оба шевцї, але лиш на то, щоби переконати ся, що трупа театральна ще вечером перед тим повандрувала дальше в сьвіт і що пан директор вимантив від них обох по однім чоботї.

— Самоубийства в армії. Старший штабовий лїкар др. Мирдач виготовив статистику самоубийств в австрийскій армії в часї від 1894—1903. Після того урядового жерела було случаїв самоубийства закінчених смертию 3101, а окалїчень 862. Отже на оден рік випадае пересїчно 310 самоубийств і 86 окалїчень. Найбільше самоубийств бувае в місяцях від падолиста до сїчня, а найменше в серпни і вересни. Найбільше случаїв самоубийств було між піонїрами, найменше при артилериї. Найбільше число случаїв виказали корпуси в Празї, Перемишли і Пресбурзї.

— Розбитє корабля „Сіріо". Капітан француского парохода „Марія Люїза" був наочним сьвідком того страшного нещастя, яке стрітило корабель „Сіріо" і так єго описує: „Марія Люїза" плила з Альжіру до Алїканте а „Сіріо" минув ві переїхавши вперехрест єї дорогу. Капітан видів відтак, як „Сіріо" виїхав на підводну лаву на північно-всхідним кін-

---

ще нових сил, щоби лишилась при своїм чоловіці.

Без сумніву она не вміла поводити ся як слїд, а Матес був далеко слабший, як се здавалось з виду; аж до єго повного видужаня, а передовсїм доти, доки єму не розяснить ся виразно єго судьба, він все ще буде прикрий. Матес ще боров ся зі своєю суворою судьбою, а єго жінка повинна бути єго підпорою.

Вкінци она прирекла зробити ще ту пробу і з бодрим серцем, але з чувством пожертвованя вийшла від пароха. Думала застати Матеса сплячого; замість того почула єго кликанє, коли вступила до дому. Сидів напотемки серед комнати і мацав довкола себе. При блеску сьвічки, котру она засьвітила, Матес являв ся таким нестерпним, що серце молодої жінки забило скорше на гадку про відвідини пароха.

— Де-ж ти була? Я тебе тілько накликав ся!

— Я думала, що ти спав; де-ж була та служниця?

— Розуміє ся, десь вийшла, або заснула, а менї було так зимно і я хотів накритись, але не найшов нїчого. Помацай які мої руки зимні.

Фроза взяла єго руку.

— Що то мае значити? Твоя рука, твоя одїж і твоє волосе мокре — сказав він, дотикаючись. — Де ти була? Жінко, де ти була? — закричав він нагло, беручи єї обіруч за горло, начеб хотів єї задушити.

— Я була у пароха.

— У пароха?

— Чи може менї не можна пійти до пароха? — цїдила через зуби.

— У пароха? Щож ти там робила?

— Я єго про щось питала.

— Про що ти єго питала?

— Як довго треба бути терпеливою?

— Ти єго про те питала?

— Так.

— Брешеш! — кричав він.

— Я нїколи не брешу, бо инакше, я була-б сказала, що ходила над Таміну або...

— Або?

— Або над Рен.

— Я тебе задушу, жінко! — кричав Матес.

— Як ти мене задусиш, то знов будеш кликати, щоби тебе накрити.

Він закрив собі очи руками!

— Я хотів би смерти! — сказав він, хлипаючи.

— Я хотїла-б мати довіре.

— Коби я міг тобі вірити! Але ти брешеш, ти брешеш так безлично, що я милосерджусь над тобою.

— Ну, то задуси мене!

Він опять захлипав.

— Я не можу — сказав він — бо я тебе люблю.

Злобний усьміх пробіг по лици молодої женщини і она заговорила:

— Ти брешеш, ти не любиш мене, але ти потребуеш мене. Іди до ліжка, скоро, бо инакше перестудиш ся і ще більше будеш терпіти.

Він дав ся завести до ліжка і закопав ся в подушки, не кажучи більше анї слова.. Тодї она вийшла, прийшла до кухнї, затопила в печи, сїла собі біля огнища, аби висушити ся і так провела цїлу ніч. Огонь кидав сьвітло і фантастичні тїни на пів роздягнену, молоду женщину, що розпустила коси, аби їх висушити. Она піднесла ноги, щоби при полуміню огріти вогкі стопи, закинула рамена довкола колін, оперла ся о них підбородком і так, цїла згорнена до купи, непорушно глядїла в огонь. Не могла навіть віддихати, так єї груди були стиснені, і так живо серце било. Хвилю їй здавалось, що чуе голос свого чоловіка і тисненя єго пальців довкола шиї. По тїм єї пробишла дрож, то знов горяч по цїлім тїлї.

— Коби він мене був задусив, думала она, а тодї, завтра рано парох був би єму сказав, що я невинна.

Відтак подумала, що сам Матес задише перед парохом з недовірєм до неї і наговорить єму найсьмішнїйших річий. Матес не був такий гордий, як она. Она не розповідала нїчого. Але він, він жалував ся і плїв все як стара баба. (Конець буде).

ци островів Горміґас. Передний єго конець підняв ся нараз з води в гору а задний почав потапати. „Марія Люйза“ змінила зараз свою дорогу і поплила до „Сірія“. Нараз настав на „Сірію“ страшенний вибух. Капітан „Марії Люйзи“ подивив ся крізь дальновид і видів як у воздух викинуло людскі тіла, крокви і кусні з покладу. Об'їзджаючи поволи довкола розбитого корабля виратував француский пароход 54 людий з води. Можна було виратувати ще яких 50 або 60 але они не могли удержати ся на воді аж до хвилї, коли би до них доплили лодки. Якийсь чоловік хотів всїма силами розіпняти на собі черес наповнений дукатами, що тягнув єго у воду, але не міг того зробити і крикнув лиш з розпуки: „Не можу єго розіпняти!“ в хвили коли лодка була вже лиш 20 стіп від него. Рибацке судно „Ховен Міґуель“ виратувало було богато людий, але тоті не хотїли злїзти в долину до корабля, а що корабель не мав достаточного баляєту, то зачав хитати ся і міг був перевернути ся. Рибаки не мали иньшої ради лиш мусїли тих людий буками зганяти з покладу до кают а капітан загрозив револьвером, що застрілить на місци кождого хто не послухає. Друга лодка рибацка „Вінсента Люґано“ виратувала яких 200 до 300 людий, між тими й одну жінку, котра зі страху з розуму зійшла і єї треба була занести до каюти. — Дальше доносять ще отсї подрібности про катастрофу: За линву потапаючого корабля вхопило ся було шестеро дітий, котрі страшенно кричали; филї забирали одно за другим. Якась матір стратила було трох синів і зійшла з розуму. Друга матір виратувала ся сама і своїх троє дітий на плаваючу дошку, з котрої забрала їх надпливша лодка. Якийсь старенький дїдусь стратив трох синів. Один молодий мужчина, що оженив ся був перед трома місяцями, стратив свою жінку і єї сестру. Якийсь чернець, після иньшого розповідання бразилїйский архієпіскоп вкляк був і молив ся за потапаючих і молив ся аж до хвилї, коли й єго филя не змила з потапаючого корабля. Один Італїянець, іменем Вентуріні, проживаючий в Барцельонї, їхав зі своєю родиною; єму удало ся виратувати своїх трох синів і ще девять других пасажирів; єго донька, панна лїт 18 не лиш що сама виратувала ся, але ще й уратувала двоє дїтий, котрих родичі утопили ся. Якась родина зложена з батька, матери і шестеро дїтий майже цїла вигинула; лиш батько виратував ся та й той зійшов з розуму. Італїяньский консуль в Картаґенї взяв до себе якусь молоду італїяньку даму, котра розповідає, що вибрала ся була з своїм чоловіком на потонувшім кораблі в повесїльну подорож. Они були обоє на долинї в каюті, коли корабель вдарив об скалу і розбив ся. Филї розлучили їх; їй удало ся вхопити ся линви, котру кинули їй з якоїсь лодки, а єї чоловік утопив ся.

Телеґрами.

Картаґена 13 серпня. Ствержено, що пакунки подорожних на кораблі Сіріо рабовано. Виновників не викрито. Імовірно буде арештована залога корабля.

Москва 13 серпня. Полїция викрила в однім домі пивницю, в котрій містив ся склад оружия, бомб і прокляамаций революцийних. Арештовано властителя дому і богато коміринків. В послїднім тиждни запечатала полїция 31 тайних друкарень.

Москва 13 серпня. На передмістю Замоскворіче викрила полїция склад бомб, котрих одинайцять штук було вже готових, два пуди динаміту і богато оружия.

Київ 13 серпня. В декотрих повітах розпочала ся вже аґітация виборча зі взгляду на нову Думу.

Вильно 13 серпня. З причини страйку зелїзничого в грудни мин. р. потягнено до одвічальности 35 урядників зелїзниць на Полїсю; обжаловано їх о змову маючу на цїли звалене дотеперішного ладу державного.

Білосток 13 серпня. Дра Ґаберлїнґа убито в наслїдок помилки. Убийники чекали на каспера фабрики Якобі'го. Арештовано десять осіб. Підчас ревізиї у арештованих найдено множество проклямаций.

Константинополь 13 серпня. Після інформациї з палати Ілдіз стан здоровля султана значно поліпшив ся; вчера по полудни виїздив султан на прогульку по городї.

Гельзінґфорс 13 серпня. Воєнний суд засудив на смерть за бунт в Свеаборзї поручників Ємелїянова і Сохановского та 5 рядових. Вирок смерти виконано зараз.

Копенгаґа 13 серпня. Межинародну конференцию в справі права виборчого женщин закрито вчера по полудни.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язици нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цїкава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачова
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі п. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).